जुद्धलचापि दातयं तदहीमप्रजाकया ॥ फलानि सप्त चारी वा कलधीतानि कारयेत्। प्रत्येकं सर्वष्टचामां वेद्यां तानिधवासयेन्॥ ध्यन्तु गुग्गुलुं श्रेष्ठं तास्त्रपाचेरधिष्ठितम्। सर्वान् धान्यस्तः कला गन्यमाल्यामुलेपनैः ॥ कुम्भान् स सर्वे दृष्ट्येषु स्थापियला वृती स्वयम्। प्रविवा दिनान्ते च कुर्याद्विजनिमन्त्रमम् ॥ यथा च लोकपालानामिन्द्रादीनां विधानतः। वनस्रतेर्धिवासमेवं कार्यं दिजातिभि: ॥ ततः युक्तास्वरधरः सीवगैकतभ्रेखराम्। खर्णे छङ्गां कां खदी हां मां द्या च्हुभ ग्रालि-

पयस्विनी वृच्चमधादुन्छ्जेहासुदङ्सुखीम्। ततीर्श्मवेक्सन्त्रेण वाद्यसङ्गलगीतकी: ॥ चग्यजु:सामाथवां यां धार गरिभतस्या। तेच कुमी: संस्मानं कुर्याद्वास्त्रापुष्ट्व: ॥ मुकामरधर: युद्धी यणमान: खर्य जपेतु। गोभिर्विभवतः सार्वावृत्विचस्त समाहितः॥ हेमछने: सकटकेरङ्गलीये: पवित्रकै:। वासोभि: श्वनीयेच सहोपस्तरपादुते: । चौरामिषेर्वालं द्याद्याविद्वत्ततुष्ट्यम्। होमस सर्पिया कार्यो यवे: क्राम्यतिलेर्पि॥ वलाग्रसमिधः ग्रस्ताञ्चतुर्घे रहि तथीत्वः। दिच्या च पुनस्तहत् श्रेष्ठा तचापि प्रतितः॥ यद्यदिष्टतमं किश्चित्तत्तद्यादमस्यरः। व्याचार्ये दिगुगं दत्ता प्रशापत समापयेत्। व्यनेन विधिना यस्तु कुर्याद्ष्टचीत्यवं सुदा। सर्वान् कामानवाप्तीति तत् तदानन्यमञ्जते ॥ बच्चेकमाप राजेन्द्र वर्च संस्थापयेर्बुध:। बोरिप खर्मे वसेदाजन् यावदिन्द्रभातचयम् ॥ भूतभवांच मनुजांसारयेद्रोमसंमितान्। परमां सिहिमाप्रोति पुनराष्ट्रितदुर्लेभाम् ॥ य इदं ऋख्यातिलं आवयेदापि मानवः। 'सीर्थाप संपूज्यते देवे बेंसालो के महीयते ॥"

इति पादी खरिखके २६ अधाय: । *। वचच्चेदने दोषो यथा,-"तसात च्छेदयेत् द्वान् सुपुष्यपत्तितान् कदा। यदीच्छेत् कुलैहिष धनहिष् प्राम्बतीम् ॥ सनिधी देवतानाच शिलेष्टकचितानपि। केदिताकेदयेस्रोकान् मरकवृष्टिचुद्भयै: ॥ वृपद्यानिभवेक्ष्रीयं चिषावची निपातिते। स्तियोगी इयं याति सीमावृत्ते निपातिते। तसात्र करियेद्वचं देवताधिष्ठितं कवित्। वापीकूपतड़ामानां केंद्रने रोधने कते। कुलान्यकुलतां यान्ति नरायां सुदुरात्मनाम् । तद्ं च केदयेद्यस्त हचान् क्यासभीतकान्। स्वसिपत्रवने घोरे पौद्यते यमिककरें: । नगरोपवने वृच्चान् प्रमादाहि च्छिन्ति यः। स गच्छेनरकं न (म जुम्मसं रौतर्श्वम्। विखादिपालनं कुर्याच्छुभं भयदमन्यया। श्रीवृचानीपयेत् पच यदि खर्गात्र श्रीयते ।" इलाले वित्रपुराखे वाक्यारामप्रतिष्ठाध्यायः॥

विश्राखा स्माशिर: उत्तरपालगुनी उत्तराघाढ़ा उत्तरभादपत् रोहिगी इस्ता पुष्य: रेवती चा#॥ राजमार्ने छ ।

"प्राजेशयवणोत्तरादितिमघामात्रेखतिच्या-

पोष्णानुषामरीचयः भ्रतभिषा खातिविभाखा

जिवाकेन्द्रसितेन्द्रवन्दवदिने वारे स्थिरस्थोद्ये ग्राखानां वपने भवन्ति लवने ग्रास्ते तिथी रोपयो । *।

हैमाम्मसा रचवीचं साती मलेख रोप-

वसुधित सुभीतेति पुरायदेति घरेति च। नमक्ते सुभगे निखं हुमीय्यं वहुँतामिति ॥" ॥ व्यथ रुचप्रतिसानचनागि। पृथाः अविनी च्येष्ठा पूर्व्य फल्गुनी धनिष्ठा न्द्रगण्रिर: खाती खाड़ों मचा रोहिंगी मूलं इस्ता रेवती अनुराधा अवगा पुनर्वसुख। यथा हि। "पुष्यान्त्रिभूक्रभगद्देवतवासदेषु चन्द्रानिवेश्मवरोहिषिम् लहसी। पौष्णानुराधहरिमेषु पुनर्वसौ च कार्याभिवेकतरभूतपतिप्रतिष्ठा ॥" * ॥

अथ विचित्रतियादिः। भविष्ये। "प्रतिपच दितीया च हतीया पचमी तथा। दशमी त्रयोदशी चैव पौर्णमासी च कीर्तिता। सोमो हहस्यितश्चेव शुक्रश्चेव तथा बुध:। यते बीव्ययहाः प्रोत्ताः प्रतिष्ठायागक्कीया।" इति च्योतिस्तत्त्वम् ॥

हिचक:, पुं, कुटबहुच:। इति र्वमाला॥ हच-माजचा (यथा, रघुवंग्रे। १।३०। "िसतां स्वयमिव स्तेष्ठाइन्यमाश्रमत्त्वतम्॥") व्यवरः पुं, (व्ये चरतीति। चर+दः।)

वान र: । इति धनञ्जयः ॥ वृत्तक्तायं, क्षी, बहूनां वृत्तामां क्राया। यथा। वृत्तस्य वृत्तयोवी क्षाया वृत्तन्काया वृत्त-क्हायम्। बहुत्वे तु स्चक्कायमिति। घड्रा-श्र्वाया बहूनाचेदिति सीवलम्। इति खी नपुंसक्तिङ्गसंय है भरत: ॥

रुचधूप:, पुं, श्रीवेष्ट:। इति राजनिर्घेग्ट: । वृच्चनाथः, पुं, (वृचार्यां नाथः।) वटवृचः। इति श्रव्हरतावली ॥

ष्टचपाकः, पुं. वटष्टचः । इति प्रब्दचन्द्रिका ॥ वृच्चभवनं स्नौ, (वृच्चस्थितं भवनम् ।) वृच्चकोटरम् ।

इति ग्रब्दचित्रका।

रचभचा, खी, (रचं भचयतीति। भच + अच्। तत्रहाम्।) वन्दाकः। इति भावप्रकाशः॥ वचिभिन्, रे खी,(वर्च भिनत्तीति। भिद् + किए।)

वृत्तांभद्, । वासी। इति हेमचन्द्र:॥ वृत्तमेदी, [न] पुं, (वृत्तं भिवत्तीति । भिद्+ बिनि:।) वृत्तादन:। इत्यमर: । नेष्टानि इति भाषा ॥ टक्कः । इति हेमचन्द्रः ॥

477 व्यथ हचारोपगनचचादि। प्रतिभवा स्त्रतं हचमकंटिका, स्त्री, (हचस्य मकंटिका।) जनु-विशेष:। काट्विड़ाल इति भाषा : इति केचित्।

> वचन्द्रः, पुं, (वचन्दि भवतीति। भू + किए।) जलवेतसः । इति भ्रव्यन्तिका ॥

> वचनहा, की, (वचे रोहतीति। नह+कः। ततराप्।) वन्दा। रत्यमरः। खन्दतश्रवा। इति राजनिर्घग्टः ।

ष्टचवाटिका, की, (वचल बाटिका।) समाद-गिविकागे होपवनम्। इत्यमरः॥

ष्टचादन:, पुं, (द्यमित्त नाग्रयतीति । खद्+ खाः।) वचमेदी। इत्यमरः । नेष्टानि इति भाषा। (यथा, महाभारते। ५।१५४। ८। "सकीलक्रकचा; सब्दे वासी हचादनान्विता: "") चयत्वरुष:। मधुक्त्वम्। कुठार:। इति मेदिनी ॥ पियाल:। इति धर्णि:॥

ष्टचादनी, स्त्री, (ष्टचमत्तीति। अद+ खु:। क्वियां डीष्।) वन्दा। विदारी कन्दः। इति मेहिनी। ने, २१३॥

वचारिवचनं,) स्नी, चालिङ्गनम्। इति भ्रब्द-वचादिरू ज़ं, माला।

रुचान्तं, तौ, (रुचस्यान्तम्।) महान्तम्। तेन्तु-सौति खातम्। इति रायमुकुटः। महादा। इति भरताहयः ॥ व्यव्यवकुटा । इति सार-सुन्दरी ॥ चुका। इति भानुदीचितादय: ॥ तत्पर्यायः। तिन्तिङ्गितम् २ चुक्रम् ३। इत्य-सर: । अवस्थाकम् ४ चुकास्तम् ५ तिति डी-पलम् ६ शाकास्तम् ७ अस्तपूरम् ५ पूरास्तम् ६ रत्तपूरकम् १० चुड़ाम्बम् ११ वीजाम्बम् १२ पतास्तकम् १३ अस्तरचम् १८ अस्तपतम् १५ रसान्तम् १६ श्रेष्ठान्तम् १० व्यवस्तम् १० चन्तवीजम् १८ चुक्रपतम् २०। खस्य गुणाः। कट्लम्। कषायत्वम्। उद्यात्वम्। कषार्थ-क्षावमीरोदरच्चत्रदाद्गुल्मातिवारवयदोव-नाशित्वच। इति राजनिष्यः। अपि च। "वृचान्त्रमाममनोषां वातव्रं कपपित्तलम्। पक्त गुर संगाहि कट्वं तुवरं अधु। अम्बोधां रोचनं रूचं दीपनं कंपवातज्ञत्। त्याभ्याभ्याया मुलक्तामा वित्।"

इति भावप्रकाशः रचानः:, पुं, (रचे बन्नो यसा ।) बान्नातकः । इति प्रव्दचन्द्रिका।

वचायुळेदः, पुं, (वचस्यायुर्वेदः ।) तबचितित्-सादिशास्त्रम्। तद्यया,—

धन्वन्तरिवाचु। "हचायुर्वेदमाखास्य प्रकृषोत्तरतः सुभः। प्राप्वटो याग्यतस्वाम् आधिश्वत्यं क्रमेग तु। दिच्यां दिश्मुत्पन्नाः समीपे करहकहुमः। उदानं रहवासे खात् तिलान् वाष्यथ

पुष्यिनान् । यहायात्रीपयेद्षचान् द्विणं चन्द्रं प्रपूजयेत्। श्रुवाणि पच वाययं इसं प्राचेश्ववेश्ववम् ।